

Resolució 1105/2024, de 5 de setembre

Número d'expedient de la Reclamació: 951/2024

Administració reclamada: Diputació de Barcelona.

Informació reclamada: Publicitat activa d'informació ambiental, dels inventaris de patrimoni i còpia de l'Inventari del Patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Vilanova i la Geltrú.

Sentit de la resolució: Inadmissió parcial i estimació parcial.

Resum: La Comissió considera que no es va resoldre d'acord amb el que estableix l'LTAIPBG i no es va fer referència a les vies de recurs deixant obert el termini per a presentar reclamació, malgrat que l'administració reclamada considera que s'ha d'inadmetre la Reclamació per extemporània.

Pel que fa al punt 2 (que es publiquin al web de la Diputació totes aquelles dades d'informació ambiental de forma proactiva) i punt 3 (que es publiquin al web de la Diputació els inventaris del patrimoni de les diferents poblacions on s'hagin portat a terme, tal com s'havia fet durant els últims anys), aquesta Comissió considera que és procedent inadmetre la Reclamació perquè no té per objecte la revisió d'una decisió administrativa prèvia en relació amb una sol·licitud d'accés a informació pública, realitzada a l'empara de l'article 18 LTAIPBG sinó una petició en relació amb la publicitat activa d'informació.

Pel que fa a la petició de còpia de l'Inventari del Patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Vilanova i la Geltrú, s'estima parcialment el dret d'accés a la informació relativa a l'Inventari del Patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Vilanova i la Geltrú amb el benentès que caldrà anonimitzar o pseudonimitzar les dades de caràcter personal relatives als titulars dels béns objecte de protecció i és responsabilitat exclusiva de la DIBA aplicar el règim previst als articles 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució.

Paraules clau: Diputacions. Representants. Entitats ecologistes. Inventaris. Patrimonis. Proteccions. Reclamació contra manca de lliurament. Comunicacions substitutòries. Manca de recursos. Extemporaneïtat. Inadmissió. Protecció de dades. Propietat intel·lectual. Drets d'autor. Sense límits. Proporcionalitat. Inadmissió parcial. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 2 de juliol de 2024 entra a la GAIP la Reclamació 951/2024 presentada per una persona física en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent contra la Diputació de Barcelona (DIBA) i en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent, d'acord amb la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i el Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP). S'acredita la representació que ostenta la persona reclamant com a

President de l'Associació Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient de Vilanova i la Geltrú (APMA).

En la reclamació s'indica que l'administració reclamada hauria respost a la persona reclamant si bé no se li ha lliurat la informació sol·licitada.

2. El 24 de febrer de 2024 la persona reclamant, com a president, i en nom i representació de l'Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient (APMA) va presentar una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en la que demana:

“1. Que s'admeti a tràmit aquesta petició.

2. Que es publiquin al web de la Diputació totes aquelles dades d'informació ambiental de forma proactiva.

3. Que es publiquin al web de la Diputació els inventaris del patrimoni de les diferents poblacions on s'hagin portat a terme, tal com s'havia fet durant els últims anys.

4. Que en el cas que es denegui aquesta petició, se'ns envii, de forma telemàtica l'Inventari del Patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Vilanova i la Geltrú”.

3. L'11 de març la Diputació de Barcelona, mitjançant correu electrònic, respon a la persona reclamant en els següents termes:

“Benvolgut XXX,

Li comuniquem que actualment no tenim previst tornar a penjar a la nostra pàgina web els diferents inventaris que s'han elaborat des de l'SPAL, per tractar-se de documents previs als Plans especials de protecció de patrimoni i Catàlegs de béns arquitectònics, històrics i ambientals, que incorporen propostes de catalogació, i que estan en procés de tramitació per part dels diferents ajuntaments.

Tots aquests documents es troben al nostre arxiu i els pot consultar presencialment concertant cita prèvia a s.patrimonial@diba.cat.

Cordialment,

Servei de Patrimoni Arquitectònic Local”.

4. L'11 de juliol de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.

5. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a la DIBA i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. El 29 de juliol la DIBA tramet l'informe requerit que es fonamenta en els següents termes:

1. Inadmissibilitat de la Reclamació per extemporània

El termini per interposar reclamació davant la GAIP és d'un mes a comptar de la notificació de la resolució o comunicació que atén la petició d'informació, així ho disposa expressament l'article 42.1 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (en endavant Llei 19/2014).

Reforça l'anterior la regulació de la mateixa GAIP, en concret l'article 32 el Decret 111/2017, de 18 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública (en endavant RGAIP) que afegeix que si la notificació de la resolució o resposta al dret d'accés no conté la indicació per presentar reclamació davant la GAIP, la notificació només té efectes "a partir de la data en què la persona interessada faci actuacions que comportin el coneixement del contingut i abast de la resolució objecte de notificació, o interposi qualsevol altre recurs que sigui procedent". En aquest sentit, és innegable el coneixement per part de la persona reclamant del contingut i objecte de la comunicació rebuda, doncs fins i tot l'aporta adjunta a la Reclamació presentada davant la GAIP.

D'acord s'ha exposat en els anteriors antecedents de fet, l'interessat va presentar la seva petició davant la Diputació en data 24 de febrer de 2024, en aquell tràmit l'interessat no va utilitzar el formulari específic per a la presentació de sol·licituds d'accés a la informació pública (SAIP) que té habilitat la Diputació, malgrat saber, com es dedueix del seu recurs davant la GAIP, que estava presentant una SAIP.

Des del Servei sectorial al qual es dirigia, en termini inferior a un mes, el dia 11 de març de 2024, es va atendre la petició que plantejava l'interessat i se li va oferir accés a la informació demanada, posant-la a la seva disposició per ser consultada (DOCUMENT 2).

L'interessat no va fer exercici del dret d'accés ofert pel SPAL de la Diputació i, havent sobrepassat en escriu el termini d'un mes per interposar reclamació davant la GAIP, en data 2 de juliol de 2024 presenta aquesta Reclamació que és admesa a tràmit amb el núm. 951/2024, de la que es dona trasllat a la Diputació que s'atén en aquest informe.

A resultes dels antecedents de fet i dret exposats, aquesta Reclamació ha de ser inadmesa per extemporània atès que el termini per interposar reclamació davant la GAIP

va finalitzar el dia 11 d'abril de 2024, mentre que la Reclamació no va ser presentada fins el dia 2 de juliol de 2024.

2. Inadmissibilitat de la Reclamació per possible falta de competència per resoldre de la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública

L'article 1 del RGAIP configura la GAIP com l'òrgan col·legiat encarregat de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública d'acord amb la Llei 19/2014.

Per donar compliment a l'anterior, i segons l'establert a l'article 39.1 de la Llei 19/2014, les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la GAIP. L'article 29 del RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública.

Per a que la GAIP pugui admetre a tràmit la reclamació presentada, aquesta ha de reunir els requisits establerts a l'article 42 de la Llei 19/2014 i els articles 30 a 33 del RGAIP.

D'acord el previst a l'article 30 del RGAIP estan legitimades a interposar una reclamació davant la GAIP les persones sol·licitants d'accés a informació pública a qui se'ls ha denegat totalment o parcialment l'accés, a qui se'ls ha reconegut l'accés i no se'ls hi ha facilitat efectivament l'accés a la informació, a qui se'ls hi ha denegat l'accés per acte presumpte per la concurrència d'algun dels límits establerts a la legislació vigent, les terceres persones els drets o interessos es vegin afectats per l'accés i les administracions públiques, entitats i organismes competents en la tutela dels drets, béns o interessos protegits per l'ordenament jurídic.

En aquest cas, no es compleix cap de les situacions anteriors, doncs com es pot comprovar en la resposta donada pel SPAL el dia 11 de març de 2024 a la persona reclamant (DOCUMENT 2), en cap moment es va denegar l'accés total o parcial a la informació sol·licitada que disposa la Diputació. Si bé al contrari, es va instar a la persona interessada a consultar presencialment la informació disponible concertant cita prèvia presencial. Respecte aquest oferiment d'accés a la informació, la Diputació no va rebre resposta de l'interessat.

3. No s'ha denegat l'accés a la informació en poder de la Diputació de Barcelona

Insistim de nou en que, com es pot comprovar en la comunicació rebuda per part de la persona interessada el 11 de març de 2024, en cap moment s'ha denegat l'accés total o parcial a la informació sol·licitada. Al contrari, en aquesta comunicació es va convidar a la persona interessada a consultar presencialment els documents disponibles a la Diputació.

La persona reclamant no va respondre a aquesta comunicació ni va expressar la seva voluntat de consultar els documents disponibles a la Diputació. En aquest sentit, insistim que la Diputació no nega ni ha negat a la persona reclamant l'accés als documents disponibles.

Tot l'anterior de conformitat amb la normativa citada per la persona interessada amb en la seva reclamació, no negant-se la Diputació de Barcelona a facilitar informació mediambiental d'acord el previst a l'article 46.5 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Convenció CEPE/ONU de 25 de juny 1998 sobre Accés a la Informació, Participació Pública en la presa de decisions i Accés a la justícia en assumptes ambientals (Conveni d'Aarhus) i la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

Finalment, com a informació complementària, s'aporta a aquest tràmit l'informe emès per l'SPAL de 19 de juliol de 2024 (DOCUMENT 3), en què es contextualitza la petició de l'interessat i la situació respecte de la informació. En quant a la sol·licitud de la persona reclamant que s'enviï de forma telemàtica l'Inventari del Patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Vilanova i la Geltrú cal apuntar que, segons consta a l'esmentat informe de l'SPAL ja s'havia tramès una còpia al Sr. XXX de la informació, doncs "el Sr. XXX va formar part de l'equip redactor d'aquest inventari com a llicenciat en ciències biològiques i per aquest fet, en acabar-se el treball i com se sol fer amb els diferents autors d'aquests documents, se li va trametre una còpia de la versió definitiva que s'enviaria a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú, tenint en compte que ell n'havia elaborat parts en ser de l'equip redactor del treball."

4. Els Plans especials de protecció de patrimoni i catàlegs de béns arquitectònics, històrics i ambientals es troben en procés de tramitació

Finalment, respecte de la petició addicional de publicació de la informació demanada, cal argumentar el següent:

L'article 2.c de la Llei 19/2014, defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

En aquest sentit, l'objecte de la sol·licitud presentada escapa de la definició d'informació pública, doncs segons consta a l'informe emès pel SPAL el 19 de juliol de 2024

(DOCUMENT 3), i com es va informar a la persona reclamant en la comunicació de 11 de març de 2024 (DOCUMENT 2) els inventaris són documents previs als Plans especials de protecció de patrimoni i catàlegs de béns arquitectònics, històrics i ambientals, que incorporen propostes de catalogació.

Actualment, aquests Plans especials es troben en procés de tramitació per part del diferents ajuntaments. En definitiva, únicament és possible l'accés a aquella informació que la Diputació de Barcelona actualment té en el seu poder.

Conclusió

Es demana la inadmissió de la Reclamació núm. 951/2024 presentada davant la GAIP pels arguments exposats en aquest informe, per ser una reclamació extemporània i perquè la Diputació va atendre en via administrativa el dret d'accés que ara es reclama, malgrat no haver obtingut resposta de l'interessat. Es reitera en aquest punt, l'oferiment a la persona sol·licitant d'accés a la informació en consulta presencial".

7. El 31 de juliol la GAIP trasllada aquest informe a la persona reclamant per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast general del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tant a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Sobre la inadmissibilitat de la reclamació per extemporaneïtat i la manca de competència de la GAIP invocades

Més enllà de la competència de la GAIP per a resoldre reclamacions referida en el fonament jurídic anterior, i en primer ordre de les qüestions plantejades, és necessari determinar si la GAIP en el cas concret manté aquestes competències vistos els arguments invocats per la DIBA en els fonaments de dret del seu informe (vegeu antecedent 6).

En primer lloc, la DIBA considera que aquesta Reclamació és extemporània perquè ha exhaurit el termini per a interposar la reclamació que és d'un mes a comptar des de la notificació de la resolució o comunicació que atén la petició d'informació (article 42.1 LTAIPBG). Considera, a més, que aquesta extemporaneïtat queda reforçada perquè malgrat que no es va incloure en la resposta mitjançant un correu electrònic (que no resolució) al dret d'accés la indicació per presentar reclamació davant de la GAIP, d'acord amb l'article 32 del RGAIP, la notificació només té efectes "*a partir de la data en què la persona interessada faci actuacions que comportin el coneixement del contingut i abast de la resolució objecte de notificació, o interposi qualsevol altre recurs que sigui procedent*" i, per tant, el fet d'incorporar el referit correu electrònic evidencia el coneixement per part de la persona reclamant del contingut i objecte de la comunicació rebuda. Respecte a aquesta qüestió, no s'ha acreditat per part de la DIBA la data de recepció d'aquest correu electrònic ni cap actuació per part del reclamant que acrediti el seu coneixement més enllà de la incorporació en la reclamació, fet que només evidencia la recepció del mateix no pas una actuació respecte al seu contingut ni a la informació sol·licitada.

Altrament, cal considerar un altre element que no resulta irrellevant. La comunicació substitutòria de la resolució que preveu l'article 34.8 LTAIPBG només és per als casos que s'estima la sol·licitud i no s'ha produït oposició de tercers i s'indica a l'interessat que pot accedir a la informació, o bé se li faciliten les dades directament. L'article 73 relatiu al procediment simplificat del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública afegeix que "*aquesta comunicació ha d'incorporar, si escau, bé l'accés directe a la informació sol·licitada, o bé un enllaç al lloc o adreça on es trobi ubicada la informació, o bé informació relativa a la forma o canal pel qual pot obtenir-se la informació sol·licitada*" i que "*posen fi la via administrativa i, en tots els casos, inclouran la referència a la via de reclamació davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública*".

La persona reclamant demana que la informació se li envii de "forma telemàtica" i en la comunicació la DIBA es limita a informar que "*aquests documents es troben al nostre arxiu i els pot consultar presencialment concertant cita prèvia*". Així doncs, malgrat que se l'hagi informat de la forma o canal pel qual pot obtenir la informació, no s'ha motivat suficientment el motiu pel qual s'estableix una forma d'accés diferent al demanat (article 34.4.c) ni tampoc s'ha motivat suficientment el motiu pel qual no s'atén els punts 2 i 3 de la sol·licitud (relatius a la publicació a

la web) més enllà d'indicar que no hi ha previsió de “tornar a penjar a la nostra pàgina web els diferents inventaris que s’han elaborat des de l’SPAL”, elements que es valoraran en el fonament jurídic 3. Es dedueix de la breu resposta que s’ha desestimat la petició pel que fa als punts 2 i 3 i s’ha estimat parcialment el punt 4, ja que es reconeix l’accés a la informació pública però no en el format sol·licitat. Conseqüentment, no es pot considerar que la SAIP hagi estat estimatòria en tots els punts plantejats tal com afirma la DIBA en el fonament 3 del seu informe i, per tant, aquesta Comissió considera que s’han produït defectes de forma en l’acte administratiu (no s’ha fet resolució d’estimació parcial ni s’ha incorporat la referència a la via de reclamació davant la GAIP) que acredita la DIBA i, per tant, el termini per a presentar reclamació queda obert garantint així el dret de la persona reclamant.

En segon lloc, i atenent els arguments esgrimits fins ara, aquesta Comissió es considera totalment competent per a resoldre aquesta Reclamació perquè, com ja hem indicat, malgrat que la DIBA va resoldre la sol·licitud d’accés a la informació pública mitjançant un correu electrònic no es pot considerar que es tracti d’una estimació total de la sol·licitud i, per tant, d’acord amb la legislació de transparència s’hauria d’haver emès una resolució responnent a totes les peticions plantejades per escrit degudament justificada i notificada per mitjans electrònics (els mateixos emprats per la persona reclamant), de manera que es pogués acreditar la seva recepció, incorporant les vies específiques de recurs i reclamació establertes per la llei de transparència, vulnerant els drets del reclamant.

3. Sobre la inadmissió parcial de la reclamació

Entre les peticions formulades per l’entitat reclamant hi ha les que es descriuen en el punt 2 i 3 de la SAIP que demanen, concretament, “que es publiquin al web de la Diputació totes aquelles dades d’informació ambiental de forma proactiva” i “que es publiquin al web de la Diputació els inventaris del patrimoni de les diferents poblacions on s’hagin portat a terme, tal com s’havia fet durant els últims anys”. S’argumenta en la reclamació el dret de les persones a l’accés adequat a la informació sobre el medi ambient explicitat en el Conveni de la Comissió Econòmica per Europa (CEPE) sobre l’accés a la informació, participació del públic en la presa de decisions i l’accés a la justícia en matèria de medi ambient, conegut com a Conveni d’Aarhus; l’article 6 de la Llei 27/2006 de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d’accés a la informació, de participació pública i d’accés a la justícia en matèria de medi ambient pel que fa a les obligacions específiques de difusió d’informació ambiental i, finalment, l’article 8 LTAIPBG pel que fa a la publicitat activa dels informes i els estudis.

Si bé és cert que l’article 6 de la Llei 27/2006 estableix les obligacions ja referides i que aquestes es poden realitzar mitjançant enllaços amb adreces electròniques a través de les quals es pugui accedir a aquesta informació i que les autoritats públiques han de vetllar perquè,

en la mesura de les seves possibilitats, la informació recollida per aquestes o la recollida en nom seu estigui actualitzada i sigui precisa i susceptible de comparació (article 5.2), també és cert que l'obligació recau sobre l'autoritat que sigui competent en aquesta matèria; en el cas de la protecció i gestió del patrimoni historicoartístic i la protecció del medi la competència recau sobre el municipi (article 66.3.e) i f) del Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya).

Des de la perspectiva de l'LTAIPBG, l'article 8 estableix la informació que és subjecta al règim de transparència en l'administració pública entre la qual les decisions i les actuacions amb una rellevància jurídica especial, els informes i estudis i qualsevol matèria d'interès públic (8.1.c) h) i m)). Una altra qüestió és que, per a protegir dades de caràcter personal o altres drets legítims que hi poguessin haver, s'adoptin les mesures necessàries en la seva publicació. Ara bé, l'obligació de publicitat activa recau sobre l'administració competent (l'Ajuntament) i no sobre la DIBA que té o podria tenir en el seu poder informació pública com conseqüència de l'exercici de les funcions que li són pròpies com són l'assistència i cooperació jurídica, econòmica i tècnica als municipis (article 91.1.b) TRLMRLC).

Fetes aquestes consideracions prèvies per a general coneixement, cal afegir que la competència per a avaluar el compliment de la Llei transparència correspon al Síndic de Greuges (article 92 LTAIPBG) que elabora un informe anual i el presenta al Parlament i que podria, si en l'exercici de les seves funcions, detectés un incompliment greu o molt greu de la Llei, instar els òrgans competents a què fa referència l'article 86 LTAIPBG a incoar el procediment sancionador. Per tant, la GAIP no té competències revisores ni sancionadores en relació amb els incompliments de l'LTAIPBG que no estiguin relacionats amb l'exercici del dret d'accés i, per tant, no pot requerir el compliment de les disposicions de l'LTAIPBG relacionades amb la publicitat activa (títol II de la Llei) o el bon govern (Títol V). La regulació del sistema de garanties de l'LTAIPBG (Títol VII) limita i acota la via de reclamació davant la GAIP en relació directament amb el dret d'accés a la informació pública, -regulat a l'article 18 LTAIPBG com un procediment d'exercici individual per obtenir informació en poder de les administracions-, a diferència de les obligacions de transparència o publicitat activa regulades al Títol II de la Llei, que no necessiten l'exercici o impuls d'una acció individual sinó que es contempen com a obligacions *ex lege* de difusió proactiva d'informació pública en un portal de transparència, l'incompliment de les quals no queda sota la supervisió de la GAIP.

En aquest cas, i pel que fa al punt 2 (que es publiquin al web de la Diputació totes aquelles dades d'informació ambiental de forma proactiva) i punt 3 (que es publiquin al web de la Diputació els inventaris del patrimoni de les diferents poblacions on s'hagin portat a terme, tal com s'havia fet durant els últims anys), aquesta Comissió considera que és procedent inadmetre la Reclamació perquè no té per objecte la revisió d'una decisió administrativa prèvia

en relació amb una sol·licitud d'accés a informació pública, realitzada a l'empara de l'article 18 LTAIPBG sinó una petició en relació amb la publicitat activa d'informació.

4. Sobre el dret parcial d'accés a la informació pública i els seus límits

En aquest punt, el primer que cal és determinar si part de la informació sol·licitada i reclamada és informació pública o no, d'acord amb l'afirmació formulada per la DIBA en considerar que "la sol·licitud escapa de la definició d'informació pública" en considerar que els inventaris són documents previs als Plans especials de protecció de patrimoni i catàlegs de béns arquitectònics, històrics i ambientals, que incorporen propostes de catalogació i actualment aquests plans especials estan en procés de tramitació per part dels ajuntaments (fonament de dret 4 de l'informe, antecedent 6).

Doncs bé, l'article 2.b LTAIPBB defineix com a informació pública la "informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". Cal tenir en compte que l'article 53.1 DTAIP inclou "qualssevol dades o documents que les administracions públiques han elaborat, posseeixen, o poden legítimament exigir a terceres persones com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions".

Per una banda, i del que es desprèn de l'informe del Servei de Patrimoni Arquitectònic Local (SPAL) el document sol·licitat existeix i un cop finalitzat es va trametre còpia de la versió definitiva a l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú i a la mateixa persona ara reclamant en qualitat de membre de l'equip redactor. Per tant, el fet que l'inventari sigui la base a partir de la qual s'elabora el corresponent Pla especial de protecció, no l'eximeix de ser considerat informació pública. I, d'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

En caràcter general, els catàlegs [i/o inventaris] són una diagnosi de la totalitat dels elements amb valors històrics, artístics, arquitectònics o paisatgístics, urbans i rurals, que conformen el patrimoni del lloc estudiat i que constitueix la base per a la redacció dels Plans Especials de Protecció. Des d'aquest punt de vista, i amb la realitat legislativa actual, els catàlegs esdevenen un instrument bàsic mitjançant el qual els municipis poden exercir la gestió urbanística pel que fa a la protecció del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental, a través de les eines que defineix la llei. La finalitat és la conservació, la investigació, la difusió i el foment del patrimoni cultural del municipi, de tots aquells béns que mereixen una protecció i una defensa especial,

de manera que puguin ésser gaudits pels seus veïns i els puguem transmetre en les millors condicions a les generacions futures ¹.

L'SPAL informa que en els Inventaris de patrimoni històric, arquitectònic i ambiental que es van realitzar en un determinat període (1996-2014) "incorporaven com a parts essencials del seu contingut dades personals dels propietaris, i de parents, dels edificis inventariats, propostes de catalogació, la regulació de les intervencions arquitectòniques que s'hi podien fer o fotografies tant de l'exterior com d'algunes parts de l'interior de les cases, preses amb el permís verbal dels propietaris". Argumenta que "es van anar retirant per preservar els drets d'autoria dels treballs -tant del text, com de les fotos i plànols, en ser vulnerats algunes vegades quan els documents o parts d'ells es feien servir sense citar-ne la font o atribuint-se'ls altri-, les dades personals i el dret a la intimitat ateses les regulacions legislatives vigents sobre aquestes qüestions" (es fa referència al Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, que regularitza, aclareix i harmonitza les disposicions legals vigents sobre la matèria; l'article 13 del Reglament europeu 2016/679, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que respecta al tractament de dades personals i la lliure circulació d'aquestes dades; l'article 18.1 CE sobre el dret a la intimitat; la Llei orgànica 1/1989 de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge, i l'article 197 del Codi Penal). Afegeix que "en convertir-se en la base dels Plans especials de protecció de patrimoni, contenien informació reservada fins que no arribés al període d'informació pública i d'al·legacions".

Pel que fa als límits invocats, aquesta Comissió considera que no existeix cap dels límits legals establerts en l'article 21.1 LTAIPBG més enllà de dades de caràcter personal identificatives de les persones titulars dels béns objecte de protecció.

Pel que fa als drets de propietat intel·lectual, en el cas que la redacció de l'inventari requereix s'hagués fet a través d'una contractació pública, la Llei 9/2017, de 8 de novembre, de contractes del sector públic, per la qual es transposen a l'ordenament jurídic espanyol les directives del Parlament Europeu i del Consell 2014/23/UE i 2014/24/UE, de 26 de febrer de 2014 en l'article 308.1 diu "1. Llevat que els plecs de clàusules administratives o el document contractual disposin una altra cosa, els contractes de serveis que tinguin per objecte desenvolupar i posar a disposició productes protegits per un dret de propietat intel·lectual o industrial han de comportar la cessió d'aquest a l'Administració contractant. En tot cas, i encara que s'exclouï la cessió dels drets de propietat intel·lectual, l'òrgan de contractació pot sempre autoritzar l'ús del producte corresponent als ens, organismes i entitats pertanyents al sector públic". En aquests mateixos termes s'expressava l'article 277 de la Llei 30/2007, de 30

---

¹ <https://www.diba.cat/web/spal/proteccio-del-patrimoni-arquitectonic> [consulta realitzada 26/08/2024]

d'octubre, de contractes del sector públic. I en el cas que l'elaboració de l'inventari s'hagués fet per personal de l'administració pública, no es pot considerar que el resultat estigui protegit pels drets d'autor d'acord amb l'article 1 del Reial decret legislatiu 1/1996, de 12 d'abril, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de propietat intel·lectual, que regularitza, aclareix i harmonitza les disposicions legals vigents sobre la matèria, ja que aquests es generen a partir de la propietat intel·lectual d'una obra literària, artística o científica pel sol fet de la seva creació. Considerar que la redacció d'un inventari està protegit per aquest dret, des del punt de vista d'aquesta Comissió, es considera del tot desproporcionat, ja que no hi ha un procés de creació sinó l'exercici d'una activitat en compliment de les funcions que té encomanades el funcionari públic encarregat de la seva elaboració.

L'article 22 LTAIPBG estableix que els límits al dret d'accés a la informació pública han de ser proporcionals a l'objecte i a la finalitat de protecció, atendre les circumstàncies del cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. Per altra banda, i com a principi general, l'article 20.2 determina que les limitacions legals han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia.

No podem deixar de banda que el reclamant és una entitat ecologista² i que la informació de l'Inventari pot ser rellevant per veure l'evolució i el nivell de protecció sobre el patrimoni al llarg del temps. Val a dir, que la DIBA no ha considerat en cap moment desestimar la petició a l'accés sinó que el facilita en un format diferent del sol·licitat, presencialment i amb cita prèvia.

Per tant, s'estima parcialment el dret d'accés a la informació relativa a l'Inventari del Patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Vilanova i la Geltrú amb el benentès que caldrà anonimitzar o pseudonimitzar les dades de caràcter personal relatives als titulars dels béns objecte de protecció i és responsabilitat exclusiva de la DIBA aplicar el règim previst als articles 24 i 25 de LTAIPBG als efectes de complir amb la normativa relativa a la protecció de dades personals, en el moment d'executar d'aquesta resolució.

En darrer terme i en el cas que l'Inventari no estigui en suport electrònic, atenent el que preveu l'article 37.2 LTAIPBG "l'expedició de còpies i la transposició a formats diferents de l'original poden restar subjectes a una contraprestació econòmica, la qual no pot excedir el cost de l'operació".

---

² <https://www.apmagarraf.org/node/2> [consulta 26/08/2024]

5. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur

activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de forma part d'un expedient administratiu perfectament classificat que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

6. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

7. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 5 de setembre de 2024, resol per unanimitat:

1. Inadmetre parcialment la Reclamació 951/2024 pel que fa als punts 2 i 3 d'acord amb les consideracions fetes en el fonament jurídic 3.
2. Estimar parcialment la Reclamació 951/2024 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 4.
3. Requerir a la Diputació de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació relativa al punt 4 de la sol·licitud dins el termini màxim de quinze dies.
4. Requerir a la Diputació de Barcelona a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
5. Convidar a la persona reclamant que informi la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
6. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 951/2024 i donar publicitat d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.